

Ohlášky – neděle 31. 3. 2024

Dnes prožíváme **Slavnost Zmrtvýchvstání Páně** – začíná velikonoční oktáv.

➤ Příští neděle 7. 4. 2024 bude **2. neděle velikonoční (Božího milosrdenství)**.

➤ Ve čtvrtek 4.4.24 od 18h proběhne v **DDKT setkání pro ty z nás kdo chtějí založit malé společenství křesťanů** nebo Farní evangelizační buňku, seznámit se se základními principy a smyslem malého společenství s možností inspirovat se pro vlastní již existující nebo zamyšlené společenství. Malé společenství je organickou stavební strukturou farnosti už od dob prvních křesťanů.

➤ V neděli 7.4.24 od 10h bude v kostele sv. Václava v Lovosicích setkání se **sestrou Kateřinou z Institutu Krista Velekněze** z Olomouce.

➤ V sobotu 13.4.24 je v jezuitském kostele **Zvěstování Panně Marii v Litoměřicích poutní mši sv.**, která je přesunuta z 25. března. Galerie připravuje doprovodný program.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00 14:00 *
Út	16:30
bohoslužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

Čtvrtek 7:30 - 8:00 adorace s výstavem
Nejsvětější svátosti

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti:
středa od 13:10 (děti před 1. sv. přijímáním)
a čtvrtek od 14:10 (starší děti)

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvorník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 17 (2024)
31. 3. 2024

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

19. Bůh je láska (Pán pro nás učiní úžasné věci) II

Okouzlený ve třinácti letech (2. část)

... Hadž je muslim, který vykonal pouť do Mekky. V důsledku toho je považován za člověka na cestě ke svatosti. Hadž Boubaker Sarho říkal o lásce: „Mám rád všechna lidská stvoření. Lásce nic neodolá. Ve srovnání s láskou je všechno jen povrchní. Je jen láska. Podle mě láska nemá meze, nemá žádnou velikost ani barvu. Lásce se nic nevyrovná. Já mám lásku zde, ve svém srdci. V jedné knize jsem četl, že Bůh je láska a že z lásky stvořil tento svět. Když je Bůh láska, na co ty jako věřící čekáš, aby ses zaměřil na lásku? Láska skryje všechny nedostatky. Nenávisť vyvolává hádky. Láska je Boží dar a dar se nenapodobuje. Mám moc rád lidi a je to díky Bohu. Abychom nezranili, je třeba vyhnout se tvrdosti jazyka, mluvit jemně, mít takt spojený s prostotou. Tak dojdete daleko.“

Uprostřed dvanácti milionů alžírských muslimů se mnou monsignor Duval mluvil neustále o lásce s opravdovostí, která mi svírala srdce. Od té doby vidím Boží lásku prostřednictvím delikventů, se kterými se setkávám. A Bůh mě má rád skrze ně. Kvůli těm mladým hodně trpím. Ale myslím si, že ti, díky kterým se hodně trápíme, nám také umožňují pokračovat dál a pomáhají nám se očistit. Od té doby, co jsem se stal knězem, mám jistotu, že tihle mladí grázlici mi byli svěřeni, protože Bůh si nepřeje utrpení. Nechce bolest, nepřeje si věznění, nesmíruje se s násilím... Ale to všechno dovoluje a může využít zlo, které si nikdy nepřál, aby nám přinesl velké dobrodiní, když s námi ponese náš kříž. Ty, kteří nám v životě způsobují největší utrpení, nám staví do cesty Bůh, abychom se posunuli dál. Oni nás nesmějí vracet zpátky. Mladí pouliční darebáci mě vedou k tomu, abych v jejich volání nacházel Boha.

Směřujeme k lásce. To je cíl našeho pozemského života. Všichni ho prožíváme. Jan Pavel II. nám často připomínal, abychom žili v civilizaci lásky. Vel mi výjimečným způsobem to řekl v Polsku, kde odsoudil kapitalismus. Drsnými slovy také zavrhl bezbožný komunismus. Jsme v čekárně na lásku a podle lásky budeme jednoho dne posuzováni. O tom není pochyb. Až budete obrůstat mechem, Bůh se nebude ptát, jestli jste nejedli moc sladkostí! Bude se ptát především takto: „Podělil ses? Miloval jsi svého bližního, své děti, svou rodinu? Měl jsi rád své kolegy z práce, staral ses o nemocné? Pokud jsi kněz, měl jsi rád lidi ze své farnosti? Pokud jsi biskup, měl jsi rád své kněze a seminaristy? Měl jsi rád všechny ze svého týmu?“ Mou prioritou

jakožto vychovatele nejsou mí delikventi – je to mých dvacet kolegů vychovatelů. Protože když je dokázu podržet a vdechnout jim lásku (ať jsou nevěřící, muslimové, nebo jiného vyznání), vím, že odvedou dobrou práci pro naše mladé, kteří je tolik potřebují.

Ježíš neskonale miloval své apoštoly, těch dvanáct chudáků, kteří nic nechápali. Neměli doktorát z církevního práva ani titul z teologie. Viděli, jak Ježíš koná zázraky, a tak je chtěli taky – pro slávu a aby se mohli vytahovat. Věřili, že to je magie, jako čarodějnictví, vůbec tomu nerozuměli. Byli úplně tupí! Ježíš jim neustále říkal, že to přichází zevnitř, silou lásky. „Pokud milujete Boha, on může léčit skrze vaše ruce. A vy můžete vkládatím rukou uzdravovat.“ Z dvanácti učedníků se stali světci, protože zevnitř odhalili sílu Kristovy lásky. Jak by se dalo odolat Ježíšovu laserovému pohledu?

Obraťte se

Kardinál Duval také říkal: „Dlužíme křesťanskou lásku každé ženě a každému muži, ať jsou jací jsou. Ať nikdo neříká, že přátelství není možné. Zvláště pokud se jedná o lidi různých ras, životních podmínek, jazyků, různého věku, náboženství, způsobu života, ať nikdo netvrdí, že je potřeba celých generací a staletí, abychom se poznali, akceptovali a milovali.“ Svatý Augustin říkal, že bratrská láska má být univerzální. Omezovat city na rodinu nebo blízké není důstojné věřícího. Takové city vidíme u zvířat. „Obraťte se,“ říká Augustin. Myslíte, že abychom se milovali, je třeba se nejdřív znát? Ne. Abychom se poznali, je třeba se nejdřív milovat! Neznáme někoho skutečně, pokud jsme se nedostali do svatyně jeho přátelství. To je zázrak lásky – není třeba se znát, abychom se milovali. Pokud máme rádi svého bližního, poznáme ho zevnitř okamžitě.

Hymnus na lásku svatého Pavla je jedním z nejkrásnějších textů Nového zákona:

„Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale lásku bych neměl, jsem jenom duncí kov a zvučící zvon. Kdybych měl dar prorocství, rozuměl všem tajemstvím a obsáhl všecko poznání, ano, kdybych měl tak velikou víru, že bych hory přenášel, ale lásku bych neměl, nic nejsem.

A kdybych rozdal všecko, co mám, ano, kdybych vydal sám sebe k upálení, ale lásku bych neměl, nic mi to neprospěje. Láska je trpělivá, laskavá, nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá. Láska nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráždit, nepočítá křivdy. Nemá radost ze špatnosti, ale vždycky se raduje z pravdy. Ať se děje cokoli, láska

vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá. Láska nikdy nezanikne.“

Přečtěte si ten text znovu, pořádně si ho „přežvýkejte“, přemýšlejte nad každou větou. Pokud ho budete chtít uvést do praxe, Pán pro vás udělá úžasné věci. Stanete se „předavatelí lásky“. Kristus zemřel z lásky a byl vzkříšen láskou. Řekl nám: „Dělejte to jako já. Dejte se do toho. Neotálejte.“

(z knihy Guye Gilberta Evangelium podle svatého lotra – 2. kapitola Světlo evangelia)

Texty k rozjímání – Velikonoční oktáv

Neděle 31. 3. – Jan 20,1-9: Krátká zpráva o příchodu učedníků ke hrobu není jen popisem události, ale procesem víry. Odvalený kámen a chybějící strážé vypovídají o naprosto nepopíratelné realitě, že se tu něco stalo. Pruhy plátna v jeskyni znamenají, že tělo Ježíše nikdo neodnášel, ale tělo se vymanilo z pláten... Rouška z Ježíšovy tváře je složena zvlášť, což znamená, že za zmizením těla nestojí žádný lupič či násilník, protože se tu pracuje beze spěchu, s úctou. Vše směřuje k tomu, že zemřelý odešel sám, a to s mocí a silou. V textu evangelia sledujeme víru učedníků, kterým teprve v této chvíli začíná docházet, že Ježíšův příběh nekončí smrtí. Když k nim dříve mluvil o vzkříšení, chápali to jako obrazné vyjádření. Teď jsou ale svědky reality, že Ježíš smrt přemohl. To ale žádný člověk nemůže. To činí jen Bůh!

Pondělí 1. 4. – Mt 28,8-15: Ženy běží od hrobu s povzbuzením „nebojte se!“ Velekněží spolu se staršími se radí, jak situaci „vyřešit“. Pro nás platí výzva odložit strach.

Úterý 2. 4. – Jan 20,11-18: V temných chvílích nejistot mě může provázet naděje, že On za mnou stojí, jen ho nepoznávám...

Středa 3. 4. – Lk 24,13-35: Poté, co pochopím smysl Písma a vše, co o Ježíšovi píše proroci, mohu usednout ke stolu. Venku se připozdívá, ale jeho přítomnost mé nejistoty prozáří.

Čtvrtek 4. 4. – Lk 24,35-48: Kus pečené ryby přesvědčí mnohé o skutečném novém životě Krista. Tuto radost z Pánova života mezi námi mnozí nechápou...

Pátek 5. 4. – Jan 21,1-14: Setkání s Ježíšem v jejich přirozeném prostředí. Při práci, ke které se vrátili. Stejně tak chce přicházet k nám.

Sobota 6. 4. – Mk 16,9-15: Tvrdost srdce a nevíru musíme rychle odložit. Jen pak můžeme vyjít ze sebe a kázat. Svým všedním životem, ale někdy třeba i slovy.